บทที่ ๑๒
การเรียงหน่วยเสียง

เราทราบกันดีแล้วว่าภาษาแต่ละภาษามีหน่วยเสียงต่างกัน ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากเวลาที่เราเรียนภาษาต่างประเทศ เมื่อเราต้องออกเสียงที่ไม่ปรากฏในภาษาไทย เรารู้สึกว่าออกลำบากเหลือเกิน ไม่รู้ว่าจะทำปาก ทำคออย่างไร เป็นต้นว่าภาษาไทยไม่มีเสียง [x] หรือที่เรียกว่าเสียงเสียดสีซึ่งมีฐานอยู่ที่เพดานอ่อน และเป็นเสียงอโฆษะ (voiceless velar fricative) แต่ในภาษาเยอรมันมี อย่างในคำว่า Buch /bu:x/ "หนังสือ" Ich /ix/ "ฉัน" ฉะนั้นเวลาคนไทยเรียนภาษาเยอรมันก็มักจะออกเสียง [x] เป็นเสียง [k] ไป จะว่าไปแล้วคนอังกฤษ อเมริกัน ซึ่งไม่มีเสียง [x] เหมือนกันก็จะออกเสียงนี้เป็นเสียง [k] โดยอาจจะใช้เสียงย่อย [k], [k^h] หรือ[$k^=$] ก็ได้ตามแต่ผู้พูดจะใช้ ดังได้อธิบายไว้แล้วในบทที่ ๘

ปัญหาเรื่องการออกเสียงภาษาต่างประเทศนี้ เราทุกคนทราบดี เมื่อเรียนภาษาอังกฤษกับคนอังกฤษหรืออเมริกัน ถึงกระนั้นก็ตามเรามักจะคิดว่ายังมีเสียงที่เหมือนกันอยู่บ้าง เช่น ภาษาไทยมีเสียง/น/ ภาษาอังกฤษมี /n/ ภาษาเยอรมันมี /n/ ภาษาไทยมี /ค/ ภาษาอังกฤษมี /k/ ภาษาเยอรมันมี /k/ เช่นนี้ เป็นต้น บางคนอาจจะคิดว่าการออกเสียงเหล่านี้ไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทยในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือภาษาเยอรมันแต่ที่จริงแล้วคำในภาษาเยอรมัน เช่น knapp /knap/ "แคบ, แน่นอน" คนไทยจะออกเป็น [khanap] ไปเสีย ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะคนไทยจะออกเสียงแต่ละเสียงไม่ได้ แต่ที่ออกไม่ได้เพราะภาษาไทยไม่มีการเรียงหน่วยเสียงแบบภาษาเยอรมัน เรามีคำว่า คณิต /khanit/ ก็เลยนำเอาการเรียงคำแบบไทยมาใช้ โดยที่ เสียง /kh/ และ /n/ จะอยู่ติดกันไม่ได้จะต้องมีสระคั่น เราจึงออกเช่นนั้น ส่วนคนอังกฤษ อเมริกัน ก็จะมีปัญหาในการออกเสียงคำ knapp นี้

เหมือนกัน แต่เขาจะต่างกับเราตรงที่ว่า เขาอาจจะตัดเสียง /k/ ออกไปเสียเลย เหลือแต่ /nap/ หรือบางคนก็อาจจะเติม /ə/ เข้าข้างหลัง /k/ เป็น /kənap/ ก็อาจจะเป็นไปได้ เขาจะไม่เติมเสียง /a/ อย่างคนไทย

เราพอจะสรุปได้ว่าปัญหาในการออกเสียงภาษาต่างประเทศมีอยู่ด้วยกัน ๓ ประการคือ

๑. ลักษณะของเสียงแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ภาษาไทยไม่มี [x] ภาษาเยอรมันมี ภาษาไทยมีเสียง/ช/ หรือ /c/ แต่ภาษาอังกฤษไม่มี แม้จะมี /ʃ/ ก็เป็นเสียงโฆษะ

๒. จำนวนหน่วยเสียงต่างกัน เช่น ภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะ ๒๑ หน่วยเสียง ภาษาอังกฤษมี ๒๔ หน่วยเสียง ภาษาฮาวายมีจำนวนหน่วยเสียงพยัญชนะน้อยที่สุดในโลก คือ ๘ หน่วยเสียงได้แก่ /p k m n w y h z/

๓. การเรียงหน่วยเสียง (phonotactics) กล่าวคือ เสียงอะไรบ้างเกิดนำหน้าและตามหลังเสียงอะไรได้บ้าง

การเรียงหน่วยเสียงในภาษาไทย

หน่วยเสียงจะเรียงกันได้นั้นขึ้นอยู่กับว่าภาษานั้น ๆ ยอมให้เสียงใดบ้างอยู่เรียงกันได้ กฎเกณฑ์ของการเรียงหน่วยเสียงในภาษาหนึ่งย่อมแตกต่างกับกฎเกณฑ์การเรียงหน่วยเสียงของอีกภาษาหนึ่ง อย่างไรก็ตามเราจะต้องยึดเอาพยางค์เป็นหลัก ถ้าเราจะให้คำนิยามของพยางค์ว่า พยางค์ย่อมมีเสียงสระเป็นใจกลาง (peak หรือ crest) เสียงหนึ่ง อาจจะมีหรือไม่มีเสียงทาบหน้า (onset) หรือเสียงทาบหลัง (coda) ก็ได้ เสียงทาบหน้าเราหมายถึงเสียงพยัญชนะที่นำหน้าสระ และเสียงทาบหลังหมายถึงเสียงพยัญชนะที่ตามหลังสระ ฉะนั้นพยางค์ที่เกิดขึ้นในทุกภาษาอาจจะเป็นพยางค์บีด (closed syllable หรือ checked syllable) หรือพยางค์เบีด (open syllable) ขึ้นอยู่ที่ว่ามีเสียงทาบหลังหรือเปล่า ถ้าพยางค์นั้นมีเสียงทาบหลังก็เป็นพยางค์เสียงบีด ถ้าไม่มีก็เป็นพยางค์เสียงเบีด ในบางภาษาแต่ไม่ใช่

ภาษาไทย ยังมีเสียงทาบสอง (interlude) อีกเสียงทาบสองนี้ก็คือ เสียงพยัญชนะที่ทำหน้าที่เป็นเสียงทาบหลังของพยางค์หน้า และเป็นเสียงทาบหน้าของพยางค์หลังกลมกลืนกันไป อย่างเช่นคำว่า speaker มี /-k-/ เป็นเสียงทาบสอง บางท่านอาจจะสงสัยว่าภาษาไทยก็น่าจะมีเสียงทาบสองเหมือนกันอย่างในคำว่า จตุรัส ทักทิน อะไรทำนองนี้ แต่ที่จริงแล้วไม่ใช่ เรามีเสียงพยัญชนะซ้อน (double consonant sounds) มากกว่า เป็น /càtturàt/ /thákkathin/ เราจึงไม่ถือว่า /t/ ในคำแรก และ /k/ ในคำหลังเป็นเสียงทาบสอง

เสียงทาบหน้า คำทุกคำในภาษาไทยจะต้องมีเสียงทาบหน้าอย่างน้อยหนึ่งเสียงจะไม่มีไม่ได้ เช่น คำว่า กิน ก็มี /k/ เป็นเสียงทาบหน้า คำว่า อืน ก็มี /ʔ/ เป็นเสียงทาบหน้า เสียงทาบหน้าในภาษาไทยจะมีเกินสองเสียงไม่ได้ และต้องเป็นไปตามลักษณะต่อไปนี้

๑. /kr-/ กรง, กรุง
๒. /khr-/ ครอง, ครึ้ม
๓. /pr-/ ปราง, แปรง
๔. /phr-/ พระ, พรุ่ง
๕. /tr-/ ตรา, ตรู
๖. /thr-/ ทฤษฎี
๗. /fr-/ ฟรี
๘. /kl-/ กลาง, กลุ้ม
๙. /khl-/ คลาย, คลี
๑๐. /pl-/ ปลา, เปลี่ยน
๑๑. /phl-/ พลาง, พลอย
๑๒. /kw-/ กว่า, กว้าง
๑๓. /khw-/ ควาย, ขวา

ที่จริงแล้ว /fr-/ เราก็ยืมมาจากภาษาอังกฤษ คำในภาษาไทยที่มีเสียงกล้ำ /fr-/ ไม่มี แต่ที่จริงแล้ว คำว่า ฟรี นี้ชาวบ้านยังว่า พี โดยไม่มี ร กล้ำ แต่บางคนก็แก้ไขเสียจนเกินไป กลายเป็น ครี โดยเอา ว มาควบเสียก็มี

เสียงใจกลาง เสียงสระเดี่ยวสั้นยาวทั้ง ๑๘ เสียง และเสียงสระประสมอีก ๖ เสียง รวมเป็น ๒๔ เสียง ใช้เป็นเสียงใจกลางได้

เสียงทายหลัง อาจจะไม่ปรากฏเลยอย่างในคำว่า มี ข้า คุ เช่นนี้เป็นต้น แต่ถ้าหากว่าเป็นคำที่มีสระเสียงสั้นและพยางค์นั้นมีเสียงเน้นหนัก เช่น คำว่า กะ ถือว่ามีเป็นเสียงทายหลังดังนี้ [ká²] หรือ ระยะ ถือว่าพยางค์แรกไม่มีเสียงทายหลังเป็นพยางค์เสียงเปิด แต่พยางค์ที่สองมี [ʔ] เป็นเสียงทายหลังดังนี้ [rayá²]

การเรียงหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ

การเรียงหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษนั้น ผิดจากการเรียงหน่วยเสียงในภาษาไทยมากภาษาอังกฤษยอมให้หน่วยเสียงอยู่เรียงกันได้มากกว่าในภาษาไทย ทั้งตำแหน่งเสียงทายหน้าเสียงทายหลัง และเสียงทายสอง ด้วยเหตุนี้เองคนไทยเมื่อศึกษาภาษาอังกฤษจึงมีปัญหาเรื่องการออกเสียงมาก

เสียงทายหน้า ในภาษาอังกฤษอาจจะไม่ปรากฏเลยอย่างในคำว่า in, at, honor เช่นนี้เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพราะว่า [²] ไม่ถือว่าเป็นหน่วยเสียงในภาษาอังกฤษ และเมื่อฟังคุณอังกฤษอเมริกันออกเสียงเขาก็ไม่มีเสียงหยุดในช่องคอหอย อย่างเวลาที่เราออกเสียงคำที่ขึ้นต้นด้วยตัว อ เสียงทายหน้าในภาษาอังกฤษถ้าเป็นหนึ่งเสียงจะใช้หน่วยเสียงใดก็ได้ดังที่กล่าวแล้วในบทที่ ๔ ยกเว้นเสียง /ŋ/ และ /ž/ ส่วนเสียงทายหน้าสองเสียงนั้นมีลักษณะดังนี้

๑. /pr-/ prey, prune
๒. /tr-/ tree, true
๓. /kr-/ cry, crew
๔. /br-/ bright, brown

๔. /dr-/ drive, drain

๕. /gr-/ green, grow

๖. /fr-/ free, frame

๗. /θr-/ three, through

๘. /ʃr-/ shrimp, shrine

๙๐. /vr-/ Vries (ชื่อคน)

๙๑. /pl-/ please, play

๙๒. /kl-/ cling, clue

๙๓. /bl-/ blue, blame

๙๔. /gl-/ glow,. glide

๙๕. /fl-/ flight, flee

๙๖. /sl-/ slow, slave

๙๗. /ʃl-/ Schlitz (ชื่อเบียร์ เอามาจากภาษาเยอรมัน)

๙๘. /vl-/ Vladivostock (ชื่อเมืองในรัสเซีย)

๙๙. /pw-/ pueblo

๑๐๐. /tw-/ twin, twice

๑๐๑. /kw-/ quick, queen

๑๐๒. /bw-/ bwana

๑๐๓. /dw-/ dwell, dwarf

๑๐๔. /gw-/ guava, Gwen

๑๐๕. /θw-/ thwack, thwart

๑๐๖. /sw-/ swing, swan

๑๐๗. /ʃw-/ schwa

๑๐๘. /hw-/ when, wheel

ꯆꯥ. /zw-/ zouave

ꯄꯣ. /pyu-/ pew, pure

ꯇꯣ. /tyu-/ tuition, tube

ꯀꯤꯨ. /kyu-/ cute, cue

ꯕꯤꯨ. /byu-/ beauty, bureau

ꯗꯤꯨ. /dyu-/ dew, due

ꯒꯤꯨ. /gyu-/ gewgaw

ꯐꯤꯨ. /fyu-/ few, fuse

ꯊꯤꯨ. /θyu-/ thews

ꯁꯤꯨ. /syu-/ suitor, sue (สำหรับบางคนเท่านั้น)

ꯍꯤꯨ. /hyu-/ huge, human (สำหรับบางคน)

ꯚꯣ. /vyu-/ view

ꯆꯣ. /ðyu-/ chew (สำหรับบางคน)

ꯖꯤꯨ. /ʃyu-/ juice (สำหรับบางคน)

ꯃꯤꯨ. /myu-/ mute, music

ꯅꯤꯨ. /nyu-/ new, nude (สำหรับบางคน)

ꯂꯤꯨ. /lyu-/ lute (สำหรับบางคน)

ꯔꯤꯨ. /ryu-/ Ryukyu (ชื่อหมู่เกาะ)

ꯁꯄ. /sp-/ spin, spend

ꯁꯇ. /st-/ star, stone

ꯁꯀ. /sk-/ sky, score

ꯁꯣ. /sf-/ sphere, sphink

ꯁꯚ. /sv-/ svelte

๔๒. /sm-/ small, smile

๔๓. /sn-/ snore, snail

๔๔. /ʃm-/ schmaltz, Schmidt

๔๕. /ʃn-/ schnapper, Schneider

๔๖. /ʃv-/ Schweinfurt, Schweiz (ออกเสียงตามภาษาเยอรมัน)

๔๗. /ts-/ tsetse fly

ขอให้สังเกตว่าเสียงกล้ำ /tl-/ ไม่ปรากฏทั้งในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เสียงกล้ำ /sr-/ ก็ไม่ปรากฏเช่นกัน แต่สำหรับบางคนที่ออกเสียง /ʃr-/ กล้ำไม่ได้ ก็หันมาใช้ /sr-/ ก็มี เช่น shrimp ก็ออกเป็น /srimp/ เป็นต้น

เสียงทาบหน้าสามเสียงในภาษาอังกฤษ มีดังนี้

๑. /spr-/ spring

๒. /str-/ street

๓. /skr-/ screen

๔. /spl-/ split

๕. /skl-/ sclerosis

๖. /spyu-/ spew

๗. /styu-/ stew

๘. /skyu-/ skew

๙. /skw-/ square

เสียงใจกลาง ได้แก่สระทุกเสียงรวมทั้งสระประสม ดังที่กล่าวแล้วในบทที่ ๑๐ เป็นเสียงใจกลางได้

เสียงทาบหลัง อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่ถ้ามี จะมีได้ไม่เกิน ๔ เสียง คำที่ไม่มีเสียงทาบหลัง เช่น sofa, soda, a, the, mama เป็นต้น

คำที่มีเสียงทายหลัง หนึ่งเสียงได้แก่คำที่ตามด้วยหน่วยเสียงใดหน่วยเสียงหนึ่ง เช่น said, fun, hit, yes

คำที่มีเสียงทายหลังสองเสียงมีดังนี้

๑.	/-ps/	caps, copse
๒.	/-ts/	cats, bets
๓.	/-ks/	box, six, sacks
๔.	/-fs/	laughs, muffs
๕.	/-θs/	breaths, beaths
๖.	/-rs/	course, curse
๗.	/-bz/	cabs, rubs
๘.	/-dz/	adze, lids
๙.	/-gz/	figs, hugs
๑๐.	/-vz/	lives, caves
๑๑.	/-ðz/	breathes, wreathes
๑๒.	/-mz/	combs, beams
๑๓.	/-nz/	lens, bans
๑๔.	/-ŋz/	song, wings
๑๕.	/-lz/	calls, bills
๑๖.	/-rz/	furze, hers
๑๗.	/-bd/	rubbed, mobbed
๑๘.	/-gd/	hugged, begged
๑๙.	/-ʤd/	raged, wedge
๒๐.	/-vd/	lived, moved
๒๑.	/-ðd/	wreathed, seethed

ɒɪ.	/-ɪd/	raised, amazed
ɒʊ.	/-ʊd/	rouged
ɒæ.	/-æd/	roamed, named
ɒɑ.	/-ɑd/	hand, banned
ɒɒ.	/-ɒd/	wronged, thronged
ɒə.	/-ɜd/	old, called
ɒɑ.	/-ɑd/	hard, curd
ɒɛ.	/-ɛd/	apt, script
ɑo.	/-ɑt/	act, sect
ɑɛ.	/-ʊt/	touched, patched
ɑɒ.	/-æt/	rust, mist
ɑʊ.	/-ʊt/	pushed, wished
ɑɑ.	/-pf/	Zipf
ɑɑ.	/-tθ/	eighth
ɑɒ.	/-dθ/	width, breadth
ɑə.	/-fθ/	fifth
ɑɑ.	/-æp/	wasp, lisp
ɑɑ.	/-æk/	risk, desk
ɑo.	/-mp/	limp, pump
ɑɛ.	/-mf/	triumph, nymph
ɑɒ.	/-nt/	tent, ant
ɑɑ.	/-nʃ/	bench, lunch
ɑɑ.	/-nj/	change, hinge
ɑɑ.	/-nθ/	tenth, seventh

ᴂᵬ.	/-ŋk/	monk, think
ᴂᵭ.	/-ŋθ/	length, strength
ᴂᵭ.	/-lp/	help, gulp
ᴂᵲ.	/-lk/	belt, bolt
ᴂᵒ.	/-lk/	milk, sulk
ᴂᵉ.	/-lb/	bulb
ᴂᵯ.	/-lð/	belch, gulch
ᴂᵐ.	/-lʃ/	bulge, bilge
ᴂᴂ.	/-lf/	self, wolf
ᴂᴂ.	/-lθ/	health, wealth
ᴂᵬ.	/-ls/	false, pulse
ᴂᵭ.	/-lʃ/	welsh
ᴂᵭ.	/-lv/	solve, delve
ᴂᵲ.	/-lm/	film, elm
ᵬᵒ.	/-ln/	kiln, Milne
ᵬᵉ.	/-rp/	chirp, carp
ᵬᵯ.	/-rt/	court, hurt
ᵬᵐ.	/-rk/	mark, irk
ᵬᴂ.	/-rb/	curb, verb
ᵬᴂ.	/-rg/	iceberg
ᵬᵬ.	/-rð/	arch, church
ᵬᵭ.	/-rʃ/	urge, merge
ᵬᵭ.	/-rf/	surf, wharf

๖๔. /-rθ/ worth, hearth

๗๐. /-rʃ/ marsh, harsh

๗๑. /-rv/ nerve, carve

๗๒. /-rm/ farm, worm

๗๓. /-rn/ barn, turn

๗๔. /-rl/ girl, curl

เสียงทายหลัง ๓ เสียงปรากฏในคำที่มีลักษณะดังนี้

๑. /-pts/ scripts, crypts

๒. /-pst/ lapsed

๓. /-tθs/ eighths

๔. /-tst/ blitzed

๕. /-kts/ acts, facts

๖. /-kst/ text, next

๗. /-ksθ/ sixth

๘. /-dθs/ width, breadth

๙. /-dzd/ adzed (หายาก)

๑๐. /-fts/ rafts, lifts

๑๑. /-fθs/ fifths

๑๒. /—spt/ lisped

๑๓. /—sps/ lisps, wasps

๑๔. /—sts/ lists, roasts

๑๕. /—skt/ asked, maskd

๑๖. /—sks/ desk, tasks

◌	/−mpt/	exempt
◌	/−mps/	glimpsd
◌	/−mft/	triumphed, humphed
◌	/−mfs/	nymphs, lymphs
◌	/−ndz/	mends, bends
◌	/−ndθ/	thousandth
◌	/−nðt/	lunched, munched
◌	/−nʃd/	changed, hinged
◌	/−nθt/	plinthed
◌	/−nθs/	nineths, tenths
◌	/−nst/	danced, fenced
◌	/−nzd/	cleansed
◌	/−ŋkt/	linked, winked
◌	/−ŋks/	lynx, ranks
◌	/−ŋθt/	strengthed
◌	/−ŋst/	jinxed
◌	/−lpt/	helped, scalped
◌	/−lps/	helps, gulps
◌	/−lts/	belts, bolts
◌	/−lks/	silks, bulks
◌	/−lkt/	hulked
◌	/−lbd/	bulbed
◌	/−lbz/	bulbs
◌	/−ldz/	yields, holds
◌	/−lðt/	belched, filched
◌	/−lʃd/	bulged

𐑜𐑥. /—lft/ selfed, engulfed

𐑜𐑜. /—lfθ/ twelfth

𐑜𐑓. /—lfs/ gulfs

𐑜𐑚. /—lθt/ healthed

𐑜𐑝. /—lθs/ healths, wealths

𐑜𐑛. /—lst/ pulsed, waltzed

𐑜𐑕. /—lst/ 𐑢𐑧𐑤𐑖𐑑 /—lɪ̆t/ welshed, welched

𐑜𐑝. /—lvd/ shelved

𐑜𐑝. /—lvz/ shelves, valves

𐑜𐑥. /—lmd/ filmed, overwhelmed

𐑜𐑥. /—lmz/ films, helms

𐑜𐑜. /—lnz/ kilns

𐑜𐑜. /—rpt/ warped, chirped, usurped

𐑜𐑚. /—rps/ chirps, warps

𐑜𐑝. /—rts/ carts, hearts, quartz

𐑜𐑛. /—rkt/ worked, corked

𐑜𐑕. /—rks/ works, forks

𐑚𐑝. /—rbd/ barbed, curbed

𐑚𐑝. /—rbz/ herbs, verbs

𐑚𐑥. /—rdz/ cards, words

𐑚𐑥. /—rgd/ berged

𐑚𐑜. /—rgz/ icebergs

𐑚𐑜. /—rɪ̆t/ perched, parched

𐑚𐑚. /—rʃd/ surged, merged

𐑚𐑓. /—rft/ scarfed

𐑚𐑛. /—rfs/ surfs, turfs

๖๙. /—rθt/ earthed

๗๐. /—rst/ first, burst

๗๑. /—rvd/ curved, nerved

๗๒. /—rvz/ curves, nerves

๗๓. /—rðd/ birthed

๗๔. /—rmd/ warmed, wormed

๗๕. /—rmθ/ warmth

๗๖. /—rmz/ warms, harms

๗๗. /—rnt/ burnt, learnt

๗๘. /—rnd/ warned, turned

๗๙. /—rnz/ warns, barns

๘๐. /—rld/ curled, world

๘๑. /—rlz/ Charles

เสียงทาบหลังสี่เสียงปรากฏในคำที่มีลักษณะดังนี้

๑. /—ksts/ texts

๒. /—ksθs/ sixths

๓. /—mpts/ tempts

๔. /—ndθs/ thousandths

๕. /—lfθs/ twelfths

๖. /—rsts/ bursts, thirsts

๗. /—rmθt/ warmthed

เสียงทาบสอง เสียงทาบสองในภาษาอังกฤษ อาจจะเป็นเสียงเดียวอย่างในคำ typist ซึ่งมี /—p—/ เป็นเสียงทาบสอง หรืออาจจะมีสองเสียงอย่างในคำว่า dusty ซึ่งมี /—st—/ เป็นเสียงทาบสอง หรืออาจจะมีเป็นสามเสียง เช่น harpsichord ซึ่งมี /—rps—/ เป็นเสียงทาบสอง หรืออาจจะมีสี่เสียงอย่างในคำว่า

hamstrung ซึ่งมี /—mstr—/ เป็นเสียงทาบสอง หรืออาจจะมีพันสองอย่างใน คำ links producer ซึ่งมี /—ŋkspr—/ เป็นเสียงทาบสอง

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของคำที่มีเสียงทาบสองสองเสียงที่ปรากฏมากในภาษาอังกฤษ เนื่องจากว่าเสียงทาบสองที่จะรวมกันได้สองเสียงมีมากมายอย่างที่ A.A. Hill กล่าวไว้ว่าจะไม่น้อยกว่า ๒๖๔ แบบ จะยกตัวอย่างมาทั้งหมดก็ไม่ได้จึงเอาแต่ตัวอย่างที่เห็นทั่วๆ ไปเท่านั้น

/—pt—/	helicopter
/—pk—/	Hopkins
/—pš—/	stepchild
/—pf—/	up for
/—pθ—/	depthen
/—ps—/	capsule
/—pš—/	Upshur
/—pm—/	shipment
/—pl—/	cheeply
/—pr—/	April
/—tp—/	output
/—čp—/	catchpole
/—kp—/	jackpot
/—ks—/	boxer
/—fp—/	half pay
/—θp—/	southpaw
/—sp—/	crispy, wispy
/—mp—/	limping

[๑] A.A. Hill, *Introduction to Linguistic Structures from Sound to Sentence in English* (New York, 1957), p. 86.

/—mb—/ member

/—ns—/ consonant

/—lp—/ helper

/—rp—/ sharper

ฉะนั้นเสียงใดก็ตามที่ปรากฏในภาษาอังกฤษแต่ไม่ปรากฏในภาษาไทย ก็จะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย ถ้าเราพิจารณากันอย่างคร่าว ๆ จะเห็นว่าภาษาไทยมีเสียงทาบหน้าสองเสียง ๑๓ ชนิด แต่ภาษาอังกฤษมี ๕๙ ชนิด และใน ๑๓ ชนิดที่มีในภาษาไทย คือ /ปร. คร. กร. ปล. กล/ ไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษ ฉะนั้นเสียงทาบหน้าสองเสียงในภาษาไทยที่ซ้ำกับภาษาอังกฤษมีเพียง ๘ ชนิดเท่านั้น ดังนั้นนักเรียนไทยจะต้องพบปัญหาเรื่องการออกเสียงทาบหน้าสองเสียงอีก ๔๙ ชนิด ซึ่งครูจะต้องฝึกฝนให้ ยิ่งเสียงทาบหน้าสามเสียงยิ่งไม่ปรากฏในภาษาไทยเลย เสียงทาบหลังสองเสียงทั้ง ๙๔ ชนิด จะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย และเสียงทาบหลังสามเสียงทั้งหมด ๘๐ ชนิด จะเป็นปัญหาแก่นักเรียนไทยสำหรับเสียงทาบหลังสี่เสียงก็เหมือนกัน เสียงทาบสองซึ่งไม่ปรากฏในภาษาไทยย่อมจะเป็นปัญหาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นักเรียนไทยส่วนมากก็จะใส่ /+/ เข้าระหว่างเสียงพยัญชนะ หรือมิฉะนั้นก็ใส่ /ə/ เข้าหลังพยัญชนะ เป็นต้นว่าคำ capsule /kæpsùwl/ ก็อาจจะออกเป็น/kæp+suwl/ ไป หรืออย่างคำ Baxter /bækstər/ ก็อาจจะออกเป็น /bæk+sa+tər/ ฉะนั้นครู อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษพึงสังวรถึงปัญหาข้อนี้ไว้ให้มาก ระวังเรื่องการเติมสระ /ə/ เข้าระหว่างเสียงควบกล้ำไว้ให้ดี